

השופטים

אילן דסה, העולם הזה

„טרמינאל“

„שהשופטים יסתובבו בפאבים!“

פ אב ה, טרמינאל, תליאביב. מסכיב לשולחן שני בחורים ובחורה. מבלי לברר, הם נראים כמו חברה יוצאיתח"ל. בירור קצר מעלה שאכן היו באותו הקיבוץ, בעת שרותם הצבאי. ג'ינס וזמיוע היא התלבושת. שיער קצור. הבחורה ללא איפור. על השולחן בירה. אמיר קלדרון (21), ורד רפפורט (20), חיים גינזבר (22).

אמיר: יש בעייה. כן, נגיד שהשופטים לא מעורים בנוער של היום, אז מה? החוק הוא חוק. אולי, אם שופט מעורה בבילויים של הנוער לא מתאים לו להיות שופט. מצד שני, אולי זה רעיון, ששופטים יסתובבו בפאבים, יפגשו בנוער וישנו את דעתם עליו. אני, למשל, לא בא לפאב בכל יום. בשבילי, בילוי בפאב זה יציאה מהסיגרה, שינוי, כף. אין שום קשר בין בילוי בפאב לבין התנהגות מתייגת. אפילו בחורות באות לכד לפאבים. והו פשוט מקום-בילוי ליציאה מהבית.

ורד: יש הברלים בנוער עצמו. יש נוער צפון תליאביב, לדוגמה. זה נוער יותר פתוח... **אמיר:** מה פתאום, הם בדיוק כמונו.

ורד: לא נכון, תראה איך הם התנהגו בקיבוץ. להזכיר לך? הנוער הצפוני-תליאביבי הוא יותר פתוח ויותר באלאגאניסט. לא, כעצם זוהי הכללה איזומה. אני מתכוונת להגיד, שלא כל הנוער הוא אותו הדבר, אייפאשר להכליל. כמו שאני הכללתי לפני שניה ומייד התחרטתי, כך גם לשופטים היה אסור להכליל נוער שלם.

אמיר: יש מין ריעה קרומה, שבחורות שבאות לפאב באות לחפש. זוהי סטיגמה מוטעית. **ורד:** זהו בדיוק, או עכשיו יצאו שופטים ואמרו שמי שמסתובבת בפאבים מתנהגת. נורא ואיום... אני לא מסכימה שיחליטו בשבילי. אני נורא מתקוממת.

חיים: תלוי איזה חלק מהחיים מהווה הבילוי בפאב. אם זו עור צורה להירגע, זה בסדר. אם הבילוי בפאב הוא כל החיים שלך, זו בעייה. אתה משתכר, מחפש קטעים. בקיצור, כל החיים שלך טובים סביב הפאב. אמירות השופטים מקובלות עלי. אני בפירוש מסכים שיש חלק מהנוער היום, שמתנהג במתייגות מוגזמת.

אמיר: השופטים, בגילם, יכולים להיות ההורים שלי. הם לא יכולים לדעת מה הנוער שלנו מרגיש. אולי באמת כדאי להם לבוא מפעם לפעם ולבלות כמונו, שיבינו בפעם הבאה. אני מסכים עם חיים, יש באמת פאבים מסויימים שאני לא אוהב את הסיגנון של אלה שהולכים לשם. הם פריקים מדי, לטעמי. אבל להגיד על כל הנוער שאנחנו מוורים? אולי לא מבינים את הרור שלנו. אולי אף פעם לא מבינים את הנוער.

ורד: מי ששופט נוער צריך להיעזר באנשים ששוכרים עם נוער של היום, שמכירים את רכייהתנהגותו. האמירות של השופטים מאוד מרגיזות אותי ומקוממות אותי. מצד אחד הם לא מכירים את הנוער, מצד שני למרות שהם מצהירים שהם לא מכירים את הנוער, הם מחליטים שנוער שמבלה בפאבים הוא מורד. זה סוג של ריעה קרומה על נוער שלם.

חיים: הבחור קשר אותה בחבלים ואנס אותה. מה צריך איש-מיקצוע?

אמיר: היא באה אליו בכלל.

חיים: זה החוק. בצבא נשפטתי על רברים שעד היום אני בטוח שאני צדקתי בהם, שלא הגיע לי להישפט. אז מה? חוק זה חוק. אני יכול להבין, אבל לא לקבל. בטוח שאם הייתי במקומו של יובל מסנר, לא הייתי רוצה שהשופטים האלה ישפטו אותי.

ורד: או אתה מסכים שיש פה ריעה קרומה, שנתנו גורדין?

חיים: גורדין הם נתנו ביחס למיקרה עצמה. עוכרה שהם לא עצרו את כל הנוער, רק חיוו את דעתם.

אמיר: לא נכון, הם אומרים במפורש שהם לא מכירים ולא מבינים את התנהגות הנוער של היום. הבחורה והבחור הם חלק מהנוער של היום.

פער הדורות

(השופטת בעת סיכומי הסיגור.)
השופטת: אדוני רוצה להגיד לנו שאם אנחנו נקבל את גסות-הרוח יר צאת-הרופן שלו כלפי המתלוננת, כאשר היא שאלה אותו על מה הוא חושב והוא אמר: „אני חושב אם יעמוד לי“ והדבר השני שהיא ביקשה כוסימים והוא לא נתן לה. ככה הוא מתנהג עם בחורות ששוכבות איתו מרצון, או רק כשהוא אונס מישהי?

★ ★ ★

השופטת: אבל אדוני רוצה לשנע אותי שהיא אמרה רברים איזומים ונוראים על עצמה, או ככה אדוני חושב, אני מקבלת. אנחנו שלושתנו שמענו את זה, ושלושתנו מקבלים את זה שיש לה ערכים שאינם הערכים שלנו, והיא איזומה ונוראה, אולי יחד עם העדים האחרים שהופיעו פה, או חלק מהם. ואולי יחד עם הנאשם, או בלעדיו. אינני יודעת. זה אנשים שמרכיבים על ערכים שלא היו מוכרים פעם. אבל זה לא חשוב, גם לה מותר להסכים להיות ולקיים יחסי-מין עם מישהו. אז המישהו הזה מעניין אותנו, ואדוני ודאי יעזור לנו להבין אם היא רצתה או לא רצתה לקיים איתו יחסים באותו לילה.

★ ★ ★

(השופט חסון לסיגור בסיכומיו:)
השופט חסון: לא. אתה לא צריך לנתח את העניינים לפי המוסר שלך, אלא לפי המוסר של הנפשות הפועלות במיקרה זה. או עכשיו, למה היא אמרה שהיא נערה מתייגת... היא מסתכלת על מין כמו שאולי גברים מסתכלים... וזה כללי-המישק שלה, למה זה צריך להיות כליך פילוסופי, כל הענייני?

אתה מנתח את העניינים, עם כל הכבוד, כאילו באופן תלוש מהנפשות הפועלות פה. זה היה אצל ווג, אני לא יודע אפילו אם לקרוא לזה מתייגות, גם כן טרמינולוגיה לא-נכונה. זה ווג, נהיה נערה חופשית והיא מוכנה לקיים יחסים אם היא רוצה או לא רוצה, זה לא משנה אם זה בלילה, אם זה דירה של רווק, אם זה דירה של נשוי, המישהו וכל הרברים האלה לא משחקים תפקיד מרכזי. ואדוני מציג את זה כאילו זה היה אונס מלפני 100 שנה.

השופטת: או אפילו לפני חמש שנים.

★ ★ ★

(השופטת, על כך שהמתלוננת לא נעזרה באמצעי-מניעה):
השופטת: בזמן שאני שומעת את העדות חשבתי: ריבונן של עולם, זה כליך ששנע שהיא לא באה לשם כדי לי-קיים יחסי-מין?

★ ★ ★

השופטת: אם רוצים להבין את הב"ח הורה הזאת, אז אולי צריך בכיוון זה לחשוב — הואיל ואני שומעת כינתים סיכומים, אז אני חושבת בכל הכיוונים — ואם האיש הזה היה חושב לנכון לדבר איתה כמו עם כן-ראם, ולא היה עושה ממנה סמרטוט, כמו שהיא חושבת שהוא עשה ממנה, אז יכול להיות שאנחנו לא היינו נאלצים לבזבז את זמננו פה, שעות על שעות. אבל זה רק אחד הכיוונים... ואם הוא לא היה מעליב אותה ופוגע בה, אז יתכן שבטופו של דבר לא היה עולה על דעתה בכלל ללכת למיטרה. אז אולי זה שיעור שלא רק הוא צריך ללמוד, אלא הרבה אנשים בני-דורו, זה שככה לא מתנהגים. אבל יכול להיות שזה הכל לא-נכון. אני צריכה לקרוא את כל החומר.

הנה כמה קטעים מדברי השופטת ויקטוריה אוסטרובסקי-כהן והשופט טים אריה גולסון ומשה חסון ב-פסק-הדין:

שופט: אני אגיד לך, מה שמפריע לי, אולי בגילאים, אנחנו עם מחשבות אחרות, גילאים אחרים. אנחנו חושבים על חיימיין בצורה אחרת. ולכן אולי גם בית-המישפט מנסה להבין התנהגויות אחרות למה ומה. כי זה לא היה מקובל בזמננו. או שהעירו לי כאן שאני כבר שכחתי מתי פלירטטתי בפעם האחרונה.

★ ★ ★

(על תמונות של מיצג-רחוב שהוצג במדרחוב ירושלים, שבו הוצג פסל איברימיין גדול על רגל של תרנגולת ורגל של חיה. השאלה: האם זו פורנוגרפיה או אירוטיקה.)

השופטת: מה זה פורנוגרפיה עוד אף בית-מישפט לא החליט בעולם... זה אמנם אותנו משעשע, אבל זה שייך לחלק מההווה של הנוער, וזהו זה. לנו זה נראה מצחיק, אבל אולי לא הבנו...

★ ★ ★

(על עד שהיה חברה הקודם של המתלוננת, ושסיפר על כך שהלכו יחדיו כבולים באזיקים זמן-מה ועל סימנים שנהגה להשאיר בגופו, ועל-כך שנהגה להתרחץ יחד כאשר אחיו הקטן היה נכנס לאמבטיה.)

השופטת: כל החבורה הזו אינה לפי טעמנו, אולי. אבל אנחנו יותר מדי מבוגרים בשביל להבין אנשים מוזרים כאלה. אולי כן, בסדר, אולי לא, אינני יודעת, אבל שביטלנו זה מוזר.

השופטת: אתם התחתנתם עם אורי קים, נכון? או למה שלא תעשו סימנים עם מולג?

השופטת: או קודם אתה אמרת שהיא אמרה שהוא עושה סכס משעמם. ואחר-כך אתה מספר שהיא הרגישה מנו-צלת. אז עכשיו, כזה אחר שעושה סכס משעמם בהסכמתה, אולי, אני יודעת? מפני שאם זה היה כליך משעמם, אז זה אולי בהסכמתה, אינני יודעת, אני לא מומחית, אז למה היא הרגישה מנוצלת? עלי-ירי השיעמם, או מה?

★ ★ ★

(לעד, שהיה חברה הקודם של המתלוננת וסיפר כי יומיים לפני המיקרה הוא רב עם המתלוננת מפני שלא רצתה לבוא איתו הביתה. הוא היכה אותה ונשכב לפני המכונית, ולבסוף נתן לה ללכת לבדה הביתה באישון-לילה.)

השופטת: זה אתה, שאתה רוחץ את הבחורה כ"ז או כ"ב כלילה ללכת לכד הביתה? מה אתם חושבים, שאנחנו כאן באנו מוכוכב אחר?

★ ★ ★

(השופטת בתגובה על תמונות מ-מיצג-רחוב שבו קרעו ספר תנ"ך, הצדיעו במועל-יד נאצי, וביימו אונס קבוצתי עם קצינים נאציים.)
השופטת: או אמת. אתה חושב, שאנחנו יושבים בתיק זה כמה ישיבות ואנחנו לא מבינים עם מי יש לנו כאן עסק? טוב, אז היא סטאטיסטית, היא לא סטאטיסטית, אז אחת רוצה שיקשרו או תה בחבלים, ושניה רוצה אונס קבוצתי? אנחנו כבר יודעים הכל. היא עצמה אמרה שזה אמנות, והרבר הנוראי הזה בכיכר ציון זה גם כן היה אמנות. הכל היה אמנות. הם כולם אמנים. השאלה שלי היא מי-שפטית ולא אמנותית.